

Sygn. akt II KK 5/21

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **G. A. G.**

skazanego za czyn z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 8 września 2021 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 18 marca 2020 r., sygn. akt II AKa [...],

częściowo zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 2 listopada 2018 r., sygn. akt IV K [...]

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca G. G. – adw. J. B., w piśmie datowanym na dzień 15 lipca 2021 r., złożył kolejny wniosek o wstrzymanie zaskarżonego w trybie art. 519 k.p.k. wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 18 marca 2020 r., sygn. akt II AKa [...], częściowo zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 2 listopada 2018 r., sygn. akt IV K [...] – ewentualnie, połączenie wstrzymania wykonania orzeczenia z zastosowaniem poręczenia majątkowego lub dozoru Policji w zakresie wyznaczonym przez Sąd Najwyższy. W przypadku nieuwzględnienia tego żądania,

obrońca wniósł o zarządzenie doprowadzenia skazanego na termin rozprawy kasacyjnej wyznaczonej na dzień 21 września 2021 r.

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku obrońca wskazał na pogarszający się stan zdrowia psychicznego G. G., który w lutym br. – pozostając jeszcze na wolności – przeszedł nieudaną próbę samobójczą. Wnoszący wyjaśnił, że pogorszenie stanu zdrowia psychicznego jego mandanta spowodowane jest okolicznością skazania w niniejszej sprawie. Obrońca podniósł, że w przypadku uwzględnienia zarzutów kasacyjnych dojdzie do dalszego pogłębienia negatywnych skutków związanych z osadzeniem skazanego w zakładzie karnym, które wpływa negatywnie na jego stan psychiczny, majątkowy oraz rodzinę. Podkreślił, że G. G. nie był uprzednio karany i nie unikał kontaktu z organami ścigania, w związku z tym nie istnieje niebezpieczeństwo, że w czasie oczekiwania na rozpoznanie sprawy w warunkach wolnościowych, będzie on podejmował działania uniemożliwiające wykonanie wyroku (w przypadku nieuwzględnienia kasacji). Obrońca nadmienił, że skazany przedstawił okoliczności (oddanie w najem nieruchomości przy ul. S. w Ł.), które wykluczają możliwość prowadzenia przypisanej mu działalności w ustalonym przez sąd miejscu. Obrońca ponownie wskazał na doniosłość podniesionych zarzutów kasacyjnych.

Do wniosku dołączona została Karta informacyjna leczenia szpitalnego G. G. oraz dokument „K.”, pochodzące z okresu 17-18 lutego 2021 r., powołane na okoliczność przeprowadzenia czynności medycznych związanych z hospitalizacją skazanego w związku z jego próbą samobójczą w dniu 17 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Stanowisko co do wstępnej oceny zarzutów kasacyjnych podniesionych w niniejszej sprawie, zostało już wyrażone w uprzednio wydanym postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 4 marca 2021 r. (sygn. akt II KK 5/21), w którym wnioski obrońców G. G. w tożsamym przedmiocie nie zostały uwzględnione. Argumentacja przedstawiona w uzasadnieniu wymienionego postanowienia pozostaje w tym zakresie nadal aktualna, wobec czego nie ma potrzeby ponownego jej powielania.

Również okoliczności odnoszące się do stanu zdrowia psychicznego G. G. (w tym związane z podjętą przez niego próbą samobójczą) oraz skutki izolacji

penitencjarnej dla samego skazanego oraz jego rodziny, nie mogą zostać uznane za podstawę faktyczną wstrzymania wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Należy zauważyć, że ewentualne problemy natury zdrowotnej, osobistej czy rodzinnej skazanego – jak już zresztą sygnalizowano to ww. postanowieniu Sądu Najwyższego – mogą zostać zgłoszone we wniosku o udzielaniu przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności (art. 153 k.k.w.). Należy jednak odnotować, że z dołączonej do wniosku dokumentacji medycznej z lutego br. nie wynika, aby w dacie jej wydania osadzenie G. G. w zakładzie karnym zagrażało jego życiu lub powodowało dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo, choć z pewnością zdiagnozowana depresja oraz potwierdzone przez skazanego myśli suicydalne (Konsultacja psychologiczna z dnia 18 lutego 2021 r.), nie mogą być bagatelizowane, co też po stronie administracji zakładu karnego rodzi obowiązek zapewnienia skazanemu właściwego leczenia, opieki i kontroli, zgodnie ze wskazanymi medycznymi oraz przepisami Kodeksu karnego wykonawczego. Z karty informacyjnej leczenia szpitalnego skazanego w okresie od 17 do 18 lutego 2021 r. – podjętego na skutek „samobójczego nadużycia leków” – wynika, że pacjent opuścił oddział toksykologii w stanie bardzo dobrym. W epikryzie odnotowano też, że stan nieprzytomności pacjenta miał charakter agrawujący, a w sprawozdaniu z konsultacji psychologicznej z dnia 18 lutego 2021 r. nie wykluczono symulacji objawów.

Również w dacie wydania niniejszego postanowienia nie wykazano, aby w sprawie zaistniały inne okoliczności, wskazujące na to, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne – tj. wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne – następstwa. Takie wnioski nie wypływają także z uprzednio przedstawionej dokumentacji medycznej dotyczącej osoby skazanego.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.